9.9.2016

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΠΟΥ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΑΡΘΡΩΝ

ΜΕΡΟΣ Ι: ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΙΙ: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ: ΕΙΔΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

ΜΕΡΟΣ IV: ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΜΕΡΟΣ V: ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ, ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ, ΕΠΙΒΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ VI: ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΑ ΠΟΥ ΦΥΛΑΣΣΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΜΕΡΟΣ VII: ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΠΟΥ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ

ΜΕΡΟΣ Ι: ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνοπτικός τίτλος. 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί του Δικαιώματος Πρόσβασης σε Πληροφορίες του Δημόσιου Τομέα Νόμος του 2016.

Ερμηνεία. 2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια:

«απόλυτη εξαίρεση» σημαίνει οποιαδήποτε από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 19·

«αρμόδια αρχή δημόσιου αρχείου» σε σχέση με μεταφερθέν αρχείο σημαίνει –

(α) τον Έφορο Κρατικού Αρχείου, σε περίπτωση αρχείου που μεταφέρθηκε στο Κρατικό Αρχείο δυνάμει του περί Κρατικού Αρχείου Νόμου· και

208 του 1991
70(I) του 1995.

(β) τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, σε περίπτωση αρχείου που μεταφέρθηκε σε τόπο φύλαξης εκτός του Κρατικού Αρχείου δυνάμει του περί Κρατικού Αρχείου Νόμου·

«δημόσια αρχή» σημαίνει δημόσια αρχή που καθορίζεται ως τέτοια σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4·

«δημόσιο αρχείο» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τον περί Κρατικού Αρχείου Νόμο·

«εξαιρούμενες πληροφορίες» σημαίνει πληροφορίες που εξαιρούνται από την εφαρμογή του παρόντος Νόμου δυνάμει οποιασδήποτε πρόνοιας του Μέρους ΙΙΙ αυτού·

«Επίτροπος Πληροφοριών» ή «Επίτροπος» σημαίνει τον Επίτροπο όπως αυτός καθορίζεται στο άρθρο 35·

«μεταφερθέν δημόσιο αρχείο» σημαίνει δημόσιο αρχείο το οποίο μεταφέρθηκε δυνάμει του περί Κρατικού Αρχείου Νόμου –

(α) στο Κρατικό Αρχείο· ή

(β) σε τόπο φύλαξης εκτός του Κρατικού Αρχείου·

«νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου» σημαίνει κάθε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή οποιοδήποτε άλλο οργανισμό δημοσίου δικαίου που έχει ιδρυθεί ή θα ιδρυθεί για το δημόσιο συμφέρον από νόμο, του οποίου τα κεφάλαια λειτουργίας, είτε παρέχονται, είτε είναι εγγυημένα από τη Δημοκρατία ·

«πληροφορία», σημαίνει πληροφορία καταγραμμένη σε οποιαδήποτε μορφή και περιλαμβάνει κάθε στοιχείο σε γραπτή, οπτική, ακουστική, ηλεκτρονική ή άλλη υλική μορφή·

«σύσταση πρακτικής» σημαίνει τη σύσταση που εκδίδεται από τον Επίτροπο δυνάμει του άρθρου 40·

«σχέδιο δημοσίευσης» σημαίνει σχέδιο που αφορά τη δημοσίευση πληροφοριών από δημόσια αρχή και το οποίο εκδίδεται από δημόσια αρχή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7·

«υπεύθυνη αρχή» σε σχέση με μεταφερθέν δημόσιο αρχείο σημαίνει –

(α) σε περίπτωση που το αρχείο μεταφέρθηκε από δημόσια αρχή υπό την ευθύνη Υπουργού της Δημοκρατίας, τον Υπουργό που έχει την ευθύνη της εν λόγω αρχής· και

(β) σε περίπτωση που το αρχείο μεταφέρθηκε από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, το πρόσωπο το οποίο, κατά την κρίση του Υπουργού, είναι το κυρίως υπεύθυνο πρόσωπο·

«υποστατικό» σημαίνει οποιοδήποτε χώρο και περιλαμβάνει οποιοδήποτε πλοίο, αεροσκάφος ή όχημα και αναφορά σε κάτοχο υποστατικού σημαίνει το πρόσωπο που έχει υπό την ευθύνη του οποιοδήποτε πλοίο, αεροσκάφος ή όχημα·

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως·

«υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών» σημαίνει την υποχρέωση που επιβάλλεται σε δημόσια αρχή δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 να πληροφορήσει τον αιτητή κατά πόσον κατέχει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην αίτησή του.

Δικαίωμα πρόσβασης σε πληροφορίες και πεδίο εφαρμογής.

3.–(1) Οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα, ύστερα από γραπτή αίτησή του, να αιτείται πρόσβαση σε πληροφορίες που βρίσκονται στην κατοχή δημόσιας αρχής.

(2) Το δικαίωμα που καθορίζεται στις διατάξεις του εδαφίου (1) δεν υφίσταται στην περίπτωση που αίτηση για παροχή πληροφοριών αφορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, είτε ο αιτητής είναι το υποκείμενο των δεδομένων είτε τρίτο πρόσωπο προς αυτά και στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του

138(I) του 2001
37(I) του 2003
105(I) του 2012.

περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμου του 2001 ως εκάστοτε τροποποιείται.

(3) Το δικαίωμα που καθορίζεται στο εδάφιο (1) δεν υφίσταται στην περίπτωση που η αποκάλυψη των πληροφοριών, εκτός των πλαισίων του παρόντος Νόμου, από τη δημόσια αρχή η οποία τις κατέχει –

(α) ρυθμίζεται δυνάμει οποιασδήποτε άλλης ειδικής νομοθεσίας περί πρόσβασης σε πληροφορίες,

(β) δεν είναι συμβατή με υποχρεώσεις που επιβάλλονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ή

(γ) θα συνιστούσε ή θα τιμωρείτο ως περιφρόνηση δικαστηρίου.

Δημόσια Αρχή.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, στην έννοια του όρου «δημόσια αρχή» περιλαμβάνονται –

(α) οποιοδήποτε Υπουργείο, κυβερνητικό τμήμα, γραφείο, υπηρεσία, επιτροπή και αρχή του ευρύτερου δημόσιου τομέα ή οποιοδήποτε άλλο διοικητικό όργανο·

(β) η Βουλή των Αντιπροσώπων και η Δικαστική Υπηρεσία·

(γ) νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή οργανισμός κοινής ωφέλειας που ιδρύθηκε δια νόμου·

(δ) οποιαδήποτε αρχή ή οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης·

(ε) οποιοδήποτε συμβούλιο ή αρχή που ιδρύθηκε δια νόμου ή από αρχή τοπικής αυτοδιοίκησης·

(στ) νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, το οποίο λειτουργεί υπό τον έλεγχο του κράτους ή είναι ιδιοκτησία του κράτους, όπως καθορίζεται στο άρθρο 5· ή

(ζ) οποιοδήποτε σώμα ή κάτοχο αξιώματος που δεν αναφέρεται ήδη πιο πάνω, εφόσον ο διορισμός διενεργείται:

(i) από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή το Υπουργικό Συμβούλιο· ή

(ii) δυνάμει διατάξεων πρωτογενούς ή δευτερογενούς νομοθεσίας· ή

(iii) από οποιοδήποτε Υπουργό υπό την ιδιότητα του ως Υπουργός:

Νοείται ότι όσον αφορά σώμα, το εν λόγω σώμα πρέπει να αποτελείται εν όλω ή εν μέρει από πρόσωπα που διορίζονται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή οποιοδήποτε Υπουργό ή κυβερνητικό τμήμα· και όσον αφορά αξίωμα, διορισμός στο εν λόγω αξίωμα πραγματοποιείται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή οποιοδήποτε Υπουργό ή κυβερνητικό τμήμα.

Νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που είναι ιδιοκτησία του κράτους.

5.–(1) Νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου θεωρείται ότι είναι ιδιοκτησία του κράτους αν –

(α) ανήκει πλήρως στο κράτος· ή

(β) ανήκει πλήρως σε δημόσια αρχή που καθορίζεται στο άρθρο 4.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου –

(α) νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου ανήκει πλήρως στο

κράτος αν οι μετοχές ανήκουν στο κράτος ή συμμετέχουν στη διοίκηση και/ή στη λειτουργία του μόνο Υπουργοί, κυβερνητικά τμήματα ή εταιρείες που ανήκουν πλήρως στο κράτος ή πρόσωπα που διορίστηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο ή εκπροσωπούν Υπουργούς, κυβερνητικά τμήματα ή εταιρείες που ανήκουν πλήρως στο κράτος· και

(β) νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου ανήκει πλήρως σε δημόσια αρχή, εκτός από κυβερνητικό τμήμα, αν συμμετέχουν στη διοίκηση και/ή στη λειτουργία του μόνο η εν λόγω δημόσια αρχή ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν πλήρως στη δημόσια αρχή ή πρόσωπα που εκπροσωπούν την εν λόγω δημόσια αρχή ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν πλήρως σε αυτή.

Δυνατότητα πρόσθετου καθορισμού δημόσιας αρχής.

6.–(1) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, ο Υπουργός δύναται, με διάταγμά του που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, να καθορίσει ως δημόσια αρχή, πρόσθετα προς όσες καθορίζονται ήδη στο άρθρο 4, οποιοδήποτε πρόσωπο, –

(α) το οποίο κατά την κρίση του Υπουργού, ασκεί αρμοδιότητες δημόσιας φύσης· ή

(β) παρέχει, δυνάμει σύμβασης με δημόσια αρχή, οποιαδήποτε υπηρεσία η παροχή της οποίας είναι αρμοδιότητα της εν λόγω αρχής:

Νοείται ότι, διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος εδαφίου δύναται να αφορά, είτε συγκεκριμένο σώμα ή αξίωμα, είτε σώματα ή αξιώματα που να εμπίπτουν σε συγκεκριμένη κατηγορία, η οποία καθορίζεται στο διάταγμα.

(2) Διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) περιλαμβάνει και/ή προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του προσώπου που καθορίζεται ως δημόσια αρχή και το πρόσωπο αυτό θεωρείται ως δημόσια αρχή μόνο σε σχέση με τις αρμοδιότητες που καταγράφονται στο εν λόγω διάταγμα.

(3) Διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) περιλαμβάνει τις υπηρεσίες που παρέχονται βάσει σύμβασης από το πρόσωπο που καθορίζει το διάταγμα ως δημόσια αρχή και το πρόσωπο αυτό θεωρείται ως δημόσια αρχή μόνο σε σχέση με τις υπηρεσίες που καταγράφονται στο εν λόγω διάταγμα.

(4) Πριν εκδώσει διάταγμα δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1), ο Υπουργός διαβουλεύεται με όλα τα πρόσωπα που επηρεάζονται από το διάταγμα αυτό ή με πρόσωπα που, κατά την κρίση του Υπουργού, εκπροσωπούν τέτοιες ομάδες προσώπων.

Σχέδια δημοσίευσης.

7.–(1) Κάθε δημόσια αρχή –

(α) υιοθετεί και διατηρεί σχέδιο που αφορά τη δημοσίευση πληροφοριών από την αρχή, εφεξής «σχέδιο δημοσίευσης», αφού πρώτα εξασφαλίσει την έγκρισή του από τον Επίτροπο, όπως καθορίζεται στο άρθρο 38·

(β) δημοσιεύει πληροφορίες όπως προβλέπεται στο σχέδιο δημοσίευσης που διατηρεί· και

(γ) αναθεωρεί το σχέδιο δημοσίευσής της σε τακτά χρονικά διαστήματα.

(2) Σε κάθε σχέδιο δημοσίευσης καθορίζονται τα ακόλουθα –

(α) Οι κατηγορίες πληροφοριών τις οποίες η δημόσια αρχή

δημοσιεύει ή σκοπεύει να δημοσιεύσει·

(β) ο τρόπος με τον οποίο πληροφορίες της κάθε κατηγορίας πληροφοριών δημοσιεύονται ή σκοπείται να δημοσιευθούν· και

(γ) κατά πόσο το υλικό είναι, ή σκοπείται να είναι, διαθέσιμο στο κοινό δωρεάν ή με την καταβολή τέλους.

(3) Κατά την υιοθέτηση σχεδίου δημοσίευσης, η δημόσια αρχή λαμβάνει υπόψη το δημόσιο συμφέρον στην παροχή πρόσβασης προς το κοινό στις πληροφορίες που κατέχει η δημόσια αρχή και στη δημοσίευση της αιτιολογίας σε σχέση με κάθε απόφασή της.

(4) Η δημόσια αρχή δημοσιεύει το σχέδιο δημοσίευσής της με οποιονδήποτε τρόπο η ίδια θεωρεί πρέπον.

ΜΕΡΟΣ II: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Δικαίωμα παροχής πληροφοριών.

8.–(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3) του άρθρου 9 και των άρθρων 11, 15 και 19, οποιοδήποτε πρόσωπο υποβάλλει αίτηση για παροχή πληροφοριών σε δημόσια αρχή, έχει δικαίωμα –

(α) να πληροφορηθεί γραπτώς από τη δημόσια αρχή κατά πόσον η εν λόγω αρχή κατέχει ή όχι τις πληροφορίες που ζήτησε με την αίτησή του· και

(β) σε περίπτωση που η δημόσια αρχή κατέχει τις εν λόγω πληροφορίες και αυτές είναι προσβάσιμες, να λάβει τις πληροφορίες αυτές:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που δημόσια αρχή παρέχει πληροφορίες σε αιτητή, όπως προβλέπεται στις διατάξεις της

παραγράφου (β), τότε απαλλάσσεται από την υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών που καθορίζεται στην παράγραφο (α).

(2) Οι πληροφορίες για τις οποίες ο αιτητής δικαιούται πληροφόρηση δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) είναι οι πληροφορίες που κατέχει η δημόσια αρχή κατά το χρόνο που λαμβάνει την αίτηση, λαμβάνοντας υπόψη οποιαδήποτε τροποποίηση ή διαγραφή έχει πραγματοποιηθεί κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της λήψης της αίτησης και της παροχής των πληροφοριών δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (1), εφόσον η όποια τροποποίηση ή διαγραφή πραγματοποιήθηκε ανεξάρτητα από τη λήψη της αίτησης.

(3) Για σκοπούς του παρόντος Νόμου, λογίζεται ότι δημόσια αρχή έχει πληροφορίες στην κατοχή της αν οι πληροφορίες αυτές –

(α) βρίσκονται στην κατοχή της και δεν κατέχονται εκ μέρους τρίτου προσώπου· ή

(β) κατέχονται για λογαριασμό της εν λόγω δημόσιας αρχής από τρίτο πρόσωπο.

Αίτηση για παροχή πληροφοριών.

9.–(1) Αίτηση για παροχή πληροφοριών που υποβάλλεται σε δημόσια αρχή δυνάμει του παρόντος Νόμου, γίνεται σε γραπτή μορφή και περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία –

(α) το όνομα του αιτητή,

(β) τη διεύθυνση επικοινωνίας του αιτητή, και

(γ) περιγραφή των πληροφοριών που ζητούνται:

Νοείται ότι αίτηση, που υποβάλλεται μέσω ηλεκτρονικών

μέσων επικοινωνίας, θεωρείται ότι είναι σε γραπτή μορφή, εάν είναι ευανάγνωστη και δύναται να χρησιμοποιηθεί για μετέπειτα αναφορά.

(2) Ο αιτητής δύναται, όπου είναι δυνατό και σκόπιμο, να περιλάβει στην αίτησή του δήλωση προτίμησης για ένα ή περισσότερους από τους ακόλουθους τρόπους παροχής των ζητούμενων πληροφοριών–

(α) αντίγραφο των πληροφοριών σε έντυπη μορφή ή σε οποιαδήποτε άλλη μορφή είναι αποδεκτή από τον αιτητή·

(β) παροχή εύλογης δυνατότητας στον αιτητή για πρόσβαση στο αρχείο που περιέχει τις ζητούμενες πληροφορίες· και

(γ) σύνοψη ή περίληψη των πληροφοριών σε έντυπη μορφή ή σε οποιαδήποτε άλλη μορφή είναι αποδεκτή από τον αιτητή.

(3) Αν μια αίτηση είναι καταχρηστική ή προφανώς παράλογη ή αν η δημόσια αρχή έχει προηγουμένως επιληφθεί και/ή έχει ικανοποιήσει αίτηση που υπέβαλε πρόσωπο το οποίο ακολούθως υποβάλλει πανομοιότυπη ή ουσιαστικά παρόμοια αίτηση πριν την έλευση εύλογου χρονικού διαστήματος από την προηγούμενη αίτησή του, η δημόσια αρχή δεν έχει υποχρέωση να επιληφθεί της μεταγενέστερης αίτησης.

Διευκρινίσεις και πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με αίτηση.

10. Σε περίπτωση που δημόσια αρχή εύλογα κρίνει ότι χρειάζεται διευκρινήσεις ή πληροφορίες πρόσθετες από αυτές που περιλαμβάνονται στην αίτηση, για την ταυτοποίηση και εντοπισμό των ζητούμενων πληροφοριών και ενημερώσει σχετικά τον αιτητή, τότε απαλλάσσεται από τις υποχρεώσεις που της επιβάλλονται από τις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 8 μέχρι να λάβει τις διευκρινήσεις ή πληροφορίες που χρειάζεται.

Τέλη.

11.–(1) Δημόσια αρχή στην οποία υποβάλλεται αίτηση για πληροφόρηση δύναται, εντός της προθεσμίας που επιβάλλεται για να επιληφθεί της αίτησης με βάσει τις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 12, να κοινοποιήσει γραπτώς στον αιτητή τα συγκεκριμένα τέλη που πρέπει να καταβάλει ο αιτητής για ικανοποίηση της αίτησής του, τα οποία καθορίζονται σε Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος άρθρου ή σε ειδική νομοθεσία όπως προβλέπεται στο εδάφιο (3).

(2) Σε περίπτωση που δημόσια αρχή κοινοποιεί στον αιτητή τα τέλη που πρέπει να καταβάλει, τότε η δημόσια αρχή απαλλάσσεται από την υποχρέωση που προβλέπεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 8**,** εκτός αν το εν λόγω τέλος καταβληθεί εντός τριών (3) μηνών από την ημέρα που η δημόσια αρχή κοινοποίησε στον αιτητή τα τέλη που πρέπει να καταβάλει.

(3) Η δημόσια αρχή καθορίζει το ύψος οποιουδήποτε τέλους με βάση Κανονισμούς που εκδίδει το Υπουργικό Συμβούλιο και οι οποίοι δύνανται ειδικότερα να προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι –

(α) κανένα τέλος δεν θα επιβάλλεται σε ειδικές περιπτώσεις οι οποίες θα καθορίζονται ρητά στους Κανονισμούς·

(β) οποιοδήποτε τέλος που καθορίζεται από δημόσια αρχή δεν υπερβαίνει το ποσό που καθορίζεται στους Κανονισμούς ή που υπολογίζεται με βάση τους Κανονισμούς· και

(γ) οποιοδήποτε τέλος θα υπολογίζεται με τέτοιο τρόπο όπως καθορίζεται στους Κανονισμούς:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που υπάρχει ειδική νομοθεσία η οποία περιλαμβάνει πρόνοιες για τα τέλη που δύναται να επιβάλει δημόσια αρχή για την παροχή πληροφοριών δυνάμει αυτής, δεν

εκδίδονται Κανονισμοί δυνάμει του παρόντος εδαφίου αναφορικά με τις πληροφορίες στις οποίες εφαρμόζεται η εν λόγω νομοθεσία.

Προθεσμία δημόσιας αρχής να επιληφθεί αίτησης.

12.–(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), δημόσια αρχή που έλαβε αίτηση για παροχή πληροφοριών επιλαμβάνεται της αίτησης εντός είκοσι (20) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής, εκτός αν προβλέπεται μεγαλύτερη περίοδος σε Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (3):

Νοείται ότι, σε περίπτωση που κοινοποιούνται στον αιτητή τα τέλη που πρέπει να καταβάλει και τα τέλη καταβάλλονται, όπως προβλέπεται στις διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 11, η περίοδος μεταξύ της κοινοποίησης και της καταβολής των τελών δεν υπολογίζεται ως μέρος των είκοσι εργάσιμων ημερών.

(2) Σε περίπτωση που για τη διαπίστωση εφαρμογής εξαίρεσης που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο χρειάζεται να αποφασιστεί κατά πόσον το δημόσιο συμφέρον απαιτεί την αποκάλυψη ή όχι των ζητούμενων πληροφοριών, η δημόσια αρχή υποχρεούται να παρέχει τις ζητούμενες πληροφορίες εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

(3) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδώσει Κανονισμούς στους οποίους –

(α) προβλέπεται ότι η προθεσμία που καθορίζεται στο εδάφιο (1) επεκτείνεται σε περίοδο μέχρι και εξήντα (60) εργάσιμων ημερών από την ημέρα παραλαβής της αίτησης παροχής πληροφοριών·

(β) προβλέπεται διαφορετική προθεσμία ανταπόκρισης σε αίτηση παροχής πληροφοριών σε ειδικές περιπτώσεις που αναφέρονται ρητά στους Κανονισμούς·

(γ) δίδεται διακριτική ευχέρεια στον Επίτροπο να καθορίσει προθεσμία ανταπόκρισης σε αίτηση σε καθορισμένες περιπτώσεις.

(4) Για σκοπούς του παρόντος άρθρου –

«εργάσιμη ημέρα» σημαίνει οποιαδήποτε μέρα δεν είναι Σάββατο, Κυριακή ή δημόσια αργία· και

«ημερομηνία παραλαβής» σημαίνει την μέρα κατά την οποία η δημόσια αρχή παρέλαβε την αίτηση για πληροφόρηση ή, σε περίπτωση που ζητήθηκαν διευκρινήσεις ή περαιτέρω πληροφορίες δυνάμει του άρθρου 10, την μέρα κατά την οποία η δημόσια αρχή παρέλαβε τις εν λόγω πληροφορίες.

Τρόπος παροχής πληροφοριών στον αιτητή.

13.–(1) Σε περίπτωση που ο αιτητής καθορίσει στην αίτησή του τον τρόπο με τον οποίο επιθυμεί να λάβει τις ζητούμενες πληροφορίες, όπως προβλέπεται στις διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 9, η δημόσια αρχή παρέχει τις πληροφορίες με τον τρόπο αυτό, αν είναι εύλογα πρακτικό υπό τις περιστάσεις, λαμβάνοντας υπόψη και το κόστος παροχής των πληροφοριών με τον τρόπο αυτό.

(2) Σε περίπτωση που η δημόσια αρχή αποφασίσει ότι η παροχή των ζητούμενων πληροφοριών με τον τρόπο που καθόρισε ο αιτητής στην αίτησή του δεν είναι εύλογα πρακτική, ειδοποιεί τον αιτητή για την απόφασή της και τους λόγους που την οδήγησαν εκεί και παρέχει τις ζητούμενες πληροφορίες με τρόπο ο οποίος είναι εύλογος υπό τις περιστάσεις.

Ειδικές πρόνοιες για μεταφερθέντα δημόσια αρχεία.

14.–(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), σε περίπτωση που αρμόδια αρχή δημόσιου αρχείου λάβει αίτηση για παροχή πληροφοριών η οποία σχετίζεται με πληροφορίες οι οποίες περιέχονται, ή αν υπήρχαν θα περιέχονταν, σε μεταφερθέν δημόσιο

αρχείο, η αρμόδια αρχή δημόσιου αρχείου, εντός της προθεσμίας τήρησης των προνοιών του εδαφίου (1) του άρθρου 12, στέλνει αντίγραφο της αίτησης στην υπεύθυνη αρχή για απόφαση.

(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) εφαρμόζονται μόνο σε περίπτωση που –

(α) το καθήκον επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών αποκλείεται δυνάμει διάταξης που περιλαμβάνεται στο Μέρος ΙΙΙ η οποία δεν είναι απόλυτη εξαίρεση, ή

(β) οι ζητούμενες πληροφορίες είναι εξαιρούμενες δυνάμει διάταξης του Μέρους ΙΙΙ η οποία δεν είναι απόλυτη εξαίρεση.

(3) Η υπεύθυνη αρχή πληροφορεί την αρμόδια αρχή δημόσιου αρχείου για την απόφασή της, που λήφθηκε δυνάμει των διατάξεων των εδαφίων (3) ή (4) του άρθρου 51, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από τη λήψη του αντίγραφου της αίτησης παροχής πληροφοριών.

Εξαίρεση όπου το κόστος παροχής πληροφοριών υπερβαίνει το εύλογο κόστος.

15.–(1) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του εδαφίου (1) του άρθρου 8 και τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (2) και (3) του παρόντος άρθρου, δημόσια αρχή δεν υποχρεούται να παρέχει τις ζητούμενες πληροφορίες στον αιτητή αν, κατά την κρίση της, το κόστος παροχής των εν λόγω πληροφοριών υπερβαίνει το εύλογο κόστος:

Νοείται ότι, η αρμόδια αρχή δεν απαλλάσσεται από την υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών εκτός αν το κόστος της επιβεβαίωσης και μόνο υπερβαίνει το εύλογο κόστος.

(2) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδώσει Κανονισμούς στους οποίους να καθορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα –

(α) Στις περιπτώσεις όπου, δημόσια αρχή λάβει περισσότερες της μίας αίτησης –

(i) από το ίδιο πρόσωπο· ή

(ii) από διαφορετικά πρόσωπα τα οποία φαίνεται στη δημόσια αρχή ότι ενεργούν σε συνεννόηση ή για σκοπούς εκστρατείας,

το υπολογιζόμενο κόστος για οποιαδήποτε αίτηση παροχής πληροφοριών να είναι το συνολικό κόστος παροχής των πληροφοριών που ζητούνται από όλες τις πιο πάνω αιτήσεις· και

(β) τα έξοδα που υπολογίζονται για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο γίνεται ο εν λόγω υπολογισμός.

(3) Ο Υπουργός καθορίζει με διάταγμά του που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, το ύψος του κόστους που λογίζεται ως εύλογο και δύναται να καθορίσει διαφορετικό ποσό για κάθε δημόσια αρχή.

Επιβολή τελών για παροχή πληροφοριών όπου το κόστος υπερβαίνει το εύλογο κόστος.

16.–(1) Σε περίπτωση που η κοινοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών στον αιτητή δεν είναι υποχρεωτική δυνάμει του άρθρου 15 και η παροχή των ζητούμενων πληροφοριών δεν επιβάλλεται από οποιαδήποτε άλλη νομοθεσία, η δημόσια αρχή δύναται να παρέχει τις εν λόγω πληροφορίες επιβάλλοντας τέλος παροχής των ζητούμενων πληροφοριών, το οποίο υπολογίζεται με τον τρόπο που προβλέπεται σε Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος άρθρου.

(2) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδώσει Κανονισμούς στους οποίους καθορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι –

(α) το τέλος που καθορίζεται από δημόσια αρχή δυνάμει του εδαφίου (1) δεν υπερβαίνει το ποσό που καθορίζεται στους Κανονισμούς ή που υπολογίζεται με βάση τους Κανονισμούς· και

(β) η δημόσια αρχή υπολογίζει οποιοδήποτε τέλος με τέτοιο τρόπο όπως καθορίζεται στους Κανονισμούς:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που υπάρχει ειδική νομοθεσία η οποία περιλαμβάνει πρόνοιες για τα τέλη που δύναται να επιβάλει δημόσια αρχή για την παροχή πληροφοριών δυνάμει αυτής, δεν εκδίδονται Κανονισμοί δυνάμει του παρόντος εδαφίου αναφορικά με τις πληροφορίες στις οποίες εφαρμόζεται η εν λόγω νομοθεσία.

Καθήκον δημόσιας αρχής για παροχή βοήθειας και συμβουλών σε αιτητές.

17.–(1) Κάθε δημόσια αρχή έχει καθήκον να παρέχει βοήθεια και συμβουλή στο πλαίσιο του ευλόγως δυνατού, σε πρόσωπα που έχουν σκοπό να υποβάλουν ή έχουν ήδη υποβάλει σε αυτήν αίτηση για παροχή πληροφοριών.

(2) Δημόσια αρχή, η οποία σε σχέση με το καθήκον παροχής βοήθειας ή συμβουλής συμμορφώνεται με τον κώδικα πρακτικής που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του άρθρου 39, θεωρείται ότι τηρεί τις διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου.

Απόρριψη αίτησης παροχής πληροφοριών.

18.–(1) Δημόσια αρχή που, σε σχέση με οποιαδήποτε αίτηση για παροχή πληροφοριών, ισχυρίζεται ότι εφαρμόζεται οποιαδήποτε διάταξη του Μέρους ΙΙΙ αναφορικά με την υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής ή την παροχή πληροφοριών, κοινοποιεί στον αιτητή, εντός των προθεσμιών που προβλέπονται για την τήρηση των υποχρεώσεών της που προκύπτουν από τις διατάξεις του

εδαφίου (1) του άρθρου 8, ειδοποίηση στην οποία –

(α) δηλώνει την απόφασή της για απόρριψη της αίτησης·

(β) καταγράφει την εξαίρεση στην οποία βασίζεται· και

(γ) καταγράφει τους λόγους για τους οποίους εφαρμόζεται η εξαίρεση.

(2) Σε περίπτωση που –

(α) αναφορικά με αίτηση για παροχή πληροφοριών και σε σχέση με συγκεκριμένες πληροφορίες, δημόσια αρχή προβάλλει τον ισχυρισμό ότι –

(i) εφαρμόζεται πρόνοια του Μέρους ΙΙΙ η οποία συνδέεται με την υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών και η οποία δεν καθορίζεται στις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 19, ή

(ii) οι πληροφορίες είναι εξαιρούμενες πληροφορίες δυνάμει διάταξης του παρόντος Νόμου που δεν καθορίζεται στις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 19, και

(β) κατά το χρόνο που η ειδοποίηση που προβλέπεται στο εδάφιο (1), κοινοποιείται στον αιτητή, η δημόσια αρχή ή στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στις διατάξεις των εδαφίων (3) και (4) του άρθρου 51, η υπεύθυνη αρχή, δεν έχει λάβει απόφαση για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (3) ή της παραγράφου (β) του εδαφίου (4) του άρθρου 19,

η ειδοποίηση που προβλέπεται στο εδάφιο (1) περιλαμβάνει δήλωση ότι δεν έχει ακόμα ληφθεί η σχετική απόφαση και την

προβλεπόμενη ημερομηνία μέχρι την οποία η δημόσια αρχή ή η υπεύθυνη αρχή, ανάλογα με την περίπτωση, αναμένει να λάβει την απόφαση.

(3) Σε περίπτωση που δημόσια αρχή, σε σχέση με οποιαδήποτε αίτηση για παροχή πληροφοριών, προβάλλει ισχυρισμό ότι εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου (β) του εδαφίου (3) ή της παραγράφου (β) του εδαφίου (4) του άρθρου 19, τότε στην ειδοποίηση που κοινοποιεί στον αιτητή, δυνάμει του εδαφίου (1), ή σε ξεχωριστή ειδοποίηση που κοινοποιείται εντός εύλογου, υπό τις περιστάσεις, χρονικού διαστήματος, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της συγκεκριμένης αίτησης, δηλώνει τους λόγους για τον ισχυρισμό της ότι –

(α) το δημόσιο συμφέρον ως προς τη διατήρηση της εξαίρεσης της υποχρέωσης επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής των ζητούμενων πληροφοριών, υπερτερεί του δημόσιου συμφέροντος ως προς την αποκάλυψη κατοχής ή όχι των εν λόγω πληροφοριών· ή

(β) το δημόσιο συμφέρον ως προς τη διατήρηση της εξαίρεσης σε σχέση με τις ζητούμενες πληροφορίες υπερτερεί του δημόσιου συμφέροντος της αποκάλυψής τους.

(4) Ανεξαρτήτως των διατάξεων των εδαφίων (1), (2) και (3), δημόσια αρχή δεν υποχρεούται να περιλάβει, στη σχετική ειδοποίηση, δήλωση δυνάμει των προνοιών της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) ή του εδαφίου (3) αν, ή στην έκταση που, η δήλωση αυτή περιλαμβάνει πληροφορίες που είναι οι ίδιες εξαιρούμενες πληροφορίες.

(5) Σε περίπτωση που δημόσια αρχή, σε σχέση με οποιαδήποτε αίτηση για παροχή πληροφοριών, προβάλλει ισχυρισμό ότι εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 15, τότε κοινοποιεί στον

αιτητή ειδοποίηση στην οποία δηλώνει το γεγονός αυτό, εντός των προθεσμιών που προβλέπονται για την τήρηση των υποχρεώσεων της που προκύπτουν από τις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 8.

(6) Σε περίπτωση που δημόσια αρχή, σε σχέση με οποιαδήποτε αίτηση για παροχή πληροφοριών, προβάλλει ισχυρισμό ότι εφαρμόζονται οι διατάξεις του εδαφίου (3) του άρθρου 9, τότε κοινοποιεί στον αιτητή ειδοποίηση στην οποία δηλώνει το γεγονός αυτό, εντός των προθεσμιών που προβλέπονται για την τήρηση των υποχρεώσεών της που προκύπτουν από το εδάφιο (1) του άρθρου 8, εκτός εάν –

(α) η δημόσια αρχή κοινοποίησε στον αιτητή ειδοποίηση σε σχέση με προηγούμενη αίτησή του για πληροφόρηση δηλώνοντας ότι προβάλλει τέτοιο ισχυρισμό· και

(β) είναι παράλογο, υπό τις περιστάσεις, να επιβληθεί στη δημόσια αρχή υποχρέωση να κοινοποιήσει περαιτέρω ειδοποίηση δυνάμει του παρόντος άρθρου, σε σχέση με την εν λόγω αίτηση.

(7) Ειδοποίηση που κοινοποιείται στον αιτητή δυνάμει των διατάξεων των εδαφίων (1), (3), (5) και (6) περιλαμβάνει λεπτομέρειες αναφορικά με –

(α) οποιαδήποτε διαδικασία παρέχεται από τη δημόσια αρχή για την αντιμετώπιση παραπόνων αναφορικά με το χειρισμό αιτημάτων για παροχή πληροφοριών ή δήλωση ότι δεν παρέχεται τέτοια διαδικασία, και

(β) τη διαδικασία υποβολής παραπόνου στον Επίτροπο, όπως καθορίζεται στο άρθρο 42.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ: ΕΙΔΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Απόλυτες και μη απόλυτες εξαιρέσεις.

19.–(1) Οι πληροφορίες που προβλέπονται στο παρόν εδάφιο εμπίπτουν στις απόλυτες εξαιρέσεις για σκοπούς του παρόντος Νόμου και δεν παρέχονται με οποιοδήποτε τρόπο –

(α) πληροφορίες στις οποίες ο αιτητής έχει πρόσβαση μέσω άλλων μεθόδων, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 20·

(β) πληροφορίες που σχετίζονται με ή παρέχονται από σώματα ασφαλείας, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 22·

(γ) πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε δικαστικά αρχεία, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 29·

(δ) κοινοβουλευτικές πληροφορίες, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 31· και

(ε) πληροφορίες που δόθηκαν υπό τον όρο της εμπιστευτικότητας και εχεμύθειας, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 34.

(2) Οι πληροφορίες που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του εδάφιου (1) του παρόντος άρθρου λογίζονται μη απόλυτες εξαιρέσεις για σκοπούς του παρόντος Νόμου.

(3) Σε περίπτωση που οποιαδήποτε εξαίρεση του παρόντος Μέρους ορίζει ότι η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών, δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8, δεν υφίσταται σε σχέση με οποιεσδήποτε πληροφορίες, τότε η εν λόγω υποχρέωση δεν

τυγχάνει εφαρμογής, νοούμενου ότι–

(α) η εξαίρεση είναι απόλυτη, ή

(β) αν η εξαίρεση δεν είναι απόλυτη, το δημόσιο συμφέρον στο να εξαιρεθεί η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής των ζητούμενων πληροφοριών υπερτερεί του δημόσιου συμφέροντος στο να αποκαλυφθεί η κατοχή ή όχι των εν λόγω πληροφοριών.

(4) Η παροχή πληροφοριών, που καθορίζεται στην παράγραφο (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 8, δεν τυγχάνει εφαρμογής, νοούμενου ότι–

(α) οι πληροφορίες εξαιρούνται δυνάμει απόλυτης εξαίρεσης του παρόντος Μέρους, ή

(β) αν η εξαίρεση του παρόντος Μέρους δεν είναι απόλυτη, το δημόσιο συμφέρον στο να διατηρηθεί η εξαίρεση των ζητούμενων πληροφοριών υπερτερεί του δημόσιου συμφέροντος στο να αποκαλυφθούν.

Πληροφορίες στις οποίες ο αιτητής έχει πρόσβαση μέσω άλλων μεθόδων.

20.–(1) Πληροφορίες στις οποίες ο αιτητής έχει εύλογη πρόσβαση, με τρόπο άλλο από αυτόν που προβλέπει το άρθρο 8, είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(2) Για σκοπούς του εδαφίου (1) –

(α) πληροφορίες δύνανται να θεωρηθούν ως εύλογα προσβάσιμες στον αιτητή έστω και αν απαιτείται καταβολή οποιουδήποτε ποσού για πρόσβαση σε αυτές· και

(β) πληροφορίες δύνανται να θεωρηθούν ως εύλογα προσβάσιμες στον αιτητή, εάν είναι πληροφορίες για τις

οποίες επιβάλλεται δυνάμει Νόμου υποχρέωση σε δημόσια αρχή, ή σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, να τις παρέχει στο κοινό, μετά από αίτηση, με τρόπο άλλο από να τις κάνει διαθέσιμες για επιθεώρηση, είτε δωρεάν είτε με την καταβολή τέλους.

(γ) Πληροφορίες τις οποίες κατέχει δημόσια αρχή και δεν εμπίπτουν στο πεδίο της παραγράφου (β), δεν είναι εύλογα προσβάσιμες στον αιτητή μόνο επειδή οι εν λόγω πληροφορίες είναι διαθέσιμες από τη δημόσια αρχή μετά από αίτηση, εκτός αν οι εν λόγω πληροφορίες καθίστανται διαθέσιμες σύμφωνα με το σχέδιο δημοσίευσης της δημόσιας αρχής και οποιοδήποτε τέλος απαιτείται είναι καθορισμένο στο εν λόγω σχέδιο ή υπολογίζεται με βάση αυτό.

Πληροφορίες που κατέχει δημόσια αρχή με σκοπό τη δημοσίευσή τους.

21.–(1) Πληροφορίες είναι εξαιρούμενες πληροφορίες αν –

(α) κατά το χρόνο που υποβλήθηκε η αίτηση για πληροφόρηση, ήδη κατέχονταν από δημόσια αρχή με σκοπό τη δημοσίευσή τους·

(β) κατέχονται από δημόσια αρχή με σκοπό τη δημοσίευσή τους από την αρχή ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, σε κάποια μελλοντική καθορισμένη ή αόριστη ημερομηνία· και

(γ) είναι εύλογο, υπό τις περιστάσεις, να μην αποκαλυφθούν πριν τη δημοσίευσή τους.

(2) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει αν, και στο βαθμό που, η επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών που πρέπει να δοθεί για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 θα έχει ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη των

εξαιρουμένων δυνάμει του παρόντος άρθρου πληροφοριών.

Πληροφορίες που σχετίζονται με ή παρέχονται από σώματα ασφαλείας και κατέχονται από δημόσια αρχή.

22.–(1) Πληροφορίες που κατέχει δημόσια αρχή είναι εξαιρούμενες πληροφορίες, αν έχουν άμεσα ή έμμεσα δοθεί στην εν λόγω αρχή από, ή σχετίζονται με, οποιοδήποτε από τα σώματα που καθορίζονται στο εδάφιο (3).

(2) Πιστοποίηση οποιουδήποτε Υπουργού ή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ότι οι σχετικές πληροφορίες, για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση για παροχή τους, έχουν άμεσα ή έμμεσα δοθεί στην εν λόγω αρχή από, ή σχετίζονται με, οποιοδήποτε από τα σώματα ή υπηρεσίες που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (3), αποτελεί ικανοποιητικό αποδεικτικό στοιχείο για το γεγονός αυτό:

Νοείται ότι έγγραφο το οποίο παρουσιάζεται ως πιστοποιημένο από ή εκ μέρους Υπουργού ή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ως πιστό αντίγραφο πιστοποίησης που εκδόθηκε δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, γίνεται δεκτό σε οποιεσδήποτε νομικές διαδικασίες ως μαρτυρία της εν λόγω πιστοποίησης.

(3) Τα σώματα ή υπηρεσίες που αναφέρονται στις διατάξεις των εδαφίων (1) και (2) είναι η Αστυνομία, η Κυπριακή Υπηρεσία Πληροφοριών και η Εθνική Φρουρά.

(4) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει αν, και στο βαθμό που, η επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών που πρέπει να δοθεί για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 θα έχει ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη εξαιρουμένων δυνάμει του παρόντος άρθρου πληροφοριών.

Πληροφορίες που επηρεάζουν την εθνική ασφάλεια.

23.–(1) Πληροφορίες που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 22 και η εξαίρεσή τους από τις πρόνοιες της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 είναι αναγκαία για σκοπούς προστασίας της εθνικής ασφάλειας, είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(2) Πιστοποίηση οποιουδήποτε Υπουργού ή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ότι οι σχετικές πληροφορίες, για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση για παροχή τους, πρέπει να εξαιρεθούν για να προστατευτεί η εθνική ασφάλεια, αποτελεί ικανοποιητικό αποδεικτικό στοιχείο για το γεγονός αυτό:

Νοείται ότι, η εν λόγω πιστοποίηση δύναται να έχει μελλοντική ισχύ και να περιέχει γενική περιγραφή των σχετικών πληροφοριών:

Νοείται περαιτέρω ότι έγγραφο το οποίο παρουσιάζεται ως πιστοποιημένο από ή εκ μέρους Υπουργού ή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ως πιστό αντίγραφο πιστοποίησης που εκδόθηκε δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2), γίνεται δεκτό σε οποιεσδήποτε νομικές διαδικασίες ως μαρτυρία της εν λόγω πιστοποίησης.

(3) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει αν, και στο βαθμό που, η επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών που πρέπει να δοθεί για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 θα έχει ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη εξαιρουμένων δυνάμει του παρόντος άρθρου πληροφοριών ή θέτει σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια.

Άμυνα.

24.–(1) Πληροφορίες, η αποκάλυψη των οποίων θα παραβλάψει ή δυνατό να παραβλάψει –

(α) την άμυνα της Δημοκρατίας, ή

(β) την αποτελεσματικότητα ή την ασφάλεια των ενόπλων δυνάμεων της Δημοκρατίας ή οποιωνδήποτε δυνάμεων συνεργάζονται με αυτές ή οποιοδήποτε τμήμα των εν λόγω δυνάμεων,

είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(2) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει αν, και στο βαθμό που, η επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών που πρέπει να δοθεί για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 θα έχει ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη εξαιρουμένων δυνάμει του παρόντος άρθρου πληροφοριών.

Διεθνείς Σχέσεις.

25.–(1) Πληροφορίες, η αποκάλυψη των οποίων, παραβλάπτει ή πιθανό να παραβλάψει –

(α) τις σχέσεις μεταξύ της Δημοκρατίας και οποιουδήποτε άλλου κράτους·

(β) τις σχέσεις μεταξύ της Δημοκρατίας και οποιουδήποτε διεθνούς οργανισμού ή διεθνούς δικαστηρίου·

(γ) τα συμφέροντα της Δημοκρατίας στο εξωτερικό· ή

(δ) την προώθηση ή προστασία, από τη Δημοκρατία, των συμφερόντων της στο εξωτερικό,

είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(2) Πληροφορίες που είναι εμπιστευτικής φύσεως και λήφθηκαν από οποιοδήποτε κράτος, εκτός της Δημοκρατίας, ή από διεθνή οργανισμό ή από διεθνές δικαστήριο, είναι εξαιρούμενες

πληροφορίες.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οποιεσδήποτε πληροφορίες λήφθηκαν από κράτος, διεθνή οργανισμό ή διεθνές δικαστήριο είναι εμπιστευτικής φύσεως για το χρονικό διάστημα το οποίο προβλέπουν οι όροι υπό τους οποίους λήφθηκαν οι πληροφορίες ή, υπό τις περιστάσεις υπό τις οποίες λήφθηκαν οι πληροφορίες, για τέτοιο χρονικό διάστημα, το οποίο είναι εύλογο να αναμένεται από το κράτος, διεθνή οργανισμό ή διεθνές δικαστήριο που τις παρείχε.

(4) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει αν, και στο βαθμό που, η επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών που πρέπει να δοθεί για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 –

(α) παραβλάπτει ή πιθανό να παραβλάψει, οποιοδήποτε από τα θέματα που αναφέρονται στο εδάφιο (1), ή

(β) περιλαμβάνει την αποκάλυψη οποιωνδήποτε πληροφοριών, είτε έχουν ήδη καταγραφεί είτε όχι, οι οποίες είναι εμπιστευτικής φύσεως πληροφορίες που λήφθηκαν από κράτος άλλο από τη Δημοκρατία ή από διεθνή οργανισμό ή από διεθνές δικαστήριο.

(5) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου –

«διεθνές δικαστήριο» σημαίνει οποιοδήποτε διεθνές δικαστήριο το οποίο δεν είναι διεθνής οργανισμός και το οποίο εγκαθιδρύθηκε –

(α) με απόφαση και/ή ψήφισμα διεθνούς οργανισμού στον οποίο είναι μέλος η Δημοκρατία, ή

(β) με διεθνή συμφωνία στην οποία είναι μέρος η Δημοκρατία.

«διεθνής οργανισμός» σημαίνει οποιοδήποτε διεθνή οργανισμό του οποίου τα μέλη περιλαμβάνουν δύο ή περισσότερα κράτη ή οποιοδήποτε όργανο τέτοιου οργανισμού, στον οποίο μετέχει ή στον οποίο είναι συμβαλλόμενο μέρος ή με τον οποίο συνεργάζεται η Δημοκρατία.

Οικονομία.

26.–(1) Πληροφορίες, η αποκάλυψη των οποίων παραβλάπτει ή δυνατό να παραβλάψει τα οικονομικά συμφέροντα της Δημοκρατίας ή της κυβέρνησής της, είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(2) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει αν, και στο βαθμό που, η επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών που πρέπει να δοθεί για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 θα έχει ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη εξαιρουμένων δυνάμει του παρόντος άρθρου πληροφοριών.

Έρευνες και διαδικασίες που διεξάγονται από δημόσιες αρχές.

27.–(1) Πληροφορίες που δημόσια αρχή κατέχει ή κατείχε για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα, που προέκυψαν στο πλαίσιο –

(α) οποιασδήποτε ανάκρισης ή έρευνας έχει καθήκον ή υποχρέωση να διεξάγει η δημόσια αρχή με σκοπό να διευκρινιστεί κατά πόσον –

(i) πρόσωπο πρέπει να κατηγορηθεί για συγκεκριμένο ποινικό αδίκημα· ή

(ii) πρόσωπο που έχει κατηγορηθεί για ποινικό αδίκημα είναι ένοχο για τη διάπραξη του εν λόγω αδικήματος,

(β) οποιασδήποτε έρευνας ή ανάκρισης που διεξάγεται από τη δημόσια αρχή υπό περιστάσεις που ίσως οδηγήσουν σε

απόφαση εκ μέρους της δημόσιας αρχής να κινήσει ποινική διαδικασία την οποία η εν λόγω αρχή έχει εξουσία να διεξάγει· ή

(γ) οποιασδήποτε ποινικής διαδικασίας έχει εξουσία να διεξάγει η δημόσια αρχή,

είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(2) Πληροφορίες στην κατοχή δημόσιας αρχής είναι εξαιρούμενες πληροφορίες αν –

(α) έχουν αποκτηθεί ή καταγραφεί από τη δημόσια αρχή για σκοπούς των αρμοδιοτήτων της που αφορούν –

(i) ανακρίσεις που αναφέρονται στις διατάξεις των παραγράφων (α) και (β) του εδαφίου (1),

(ii) ποινικές διαδικασίες που έχει εξουσία να διεξάγει η δημόσια αρχή,

(iii) ανακρίσεις, εκτός από αυτές που αναφέρονται στις διατάξεις των παραγράφων (α) και (β) του εδαφίου (1), οι οποίες διεξάγονται από τη δημόσια αρχή για οποιονδήποτε από τους σκοπούς που αναφέρονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 28 δυνάμει εξουσιών ή διακριτικής ευχέρειας που δίδονται στην εν λόγω αρχή από οποιαδήποτε νομοθεσία· ή

(iv) αστικές διαδικασίες από ή εκ μέρους της δημόσιας αρχής, οι οποίες προκύπτουν από τις πιο πάνω ανακρίσεις, και

(β) σχετίζονται με την απόκτηση πληροφοριών από εμπιστευτικές πηγές.

(3) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει σε σχέση με πληροφορίες που είναι εξαιρούμενες δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) ή (2) του παρόντος άρθρου.

(4) Για σκοπούς του παρόντος άρθρου:

«ποινική διαδικασία» περιλαμβάνει διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου ή Στρατιωτικού Δικαστηρίου, όπως προβλέπεται στην Ποινική Δικονομία ή στο Στρατιωτικό Ποινικό Κώδικα και Δικονομία·

70 του 1964
77 του 1965
28 του 1967
63 του 1979
158 του 1985
238 του 1990
5 του 1992
49(I) του 1993
91(I) του 1995
39(I) του 2002
103(I) του 2003
158(I) του 2006.

«ποινικό αδίκημα» περιλαμβάνει αδίκημα ή στρατιωτικό αδίκημα, όπως αυτό ορίζεται σε νόμο της Δημοκρατίας ή στον Στρατιωτικό Ποινικό Κώδικα και Δικονομία.

Εφαρμογή εκτελεστικών εξουσιών κατοχυρωμένων δια νόμου.

28.–(1) Πληροφορίες οι οποίες δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 27 και η αποκάλυψη των οποίων, κατά την άσκηση εκτελεστικών εξουσιών δημόσιας αρχής δυνάμει νόμου, παραβλάπτει ή δυνατό να παραβλάψει –

(α) την πρόληψη ή εξιχνίαση εγκλημάτων·

(β) τη σύλληψη ή ποινική δίωξη παραβατών·

(γ) την απονομή της δικαιοσύνης·

(δ) τον υπολογισμό ή τη συλλογή οποιουδήποτε φόρου ή τέλους ή παρόμοιας φύσεως επιβάρυνσης·

(ε) τη διενέργεια ελέγχων μετανάστευσης·

(στ) τη διατήρηση της ασφάλειας και τάξης σε φυλακές ή άλλα ιδρύματα όπου πρόσωπα κρατούνται νόμιμα·

(ζ) την άσκηση από οποιαδήποτε δημόσια αρχή των αρμοδιοτήτων της για οποιονδήποτε από τους σκοπούς που αναφέρονται στις διατάξεις του εδαφίου (2)· ή

(η) οποιαδήποτε αστική διαδικασία εναντίον ή εκ μέρους της δημόσιας αρχής, η οποία προκύπτει από ανάκριση ή έρευνα που διεξάγεται για οποιονδήποτε από τους σκοπούς που αναφέρονται στις διατάξεις του εδαφίου (2) δυνάμει εξουσιών ή διακριτικής ευχέρειας που δίδονται στην εν λόγω αρχή από οποιαδήποτε νομοθεσία,

είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(2) Οι σκοποί για τους οποίους εφαρμόζονται οι παράγραφοι (ζ) και (η) του εδαφίου (1) είναι οι ακόλουθοι –

(α) διαπίστωση κατά πόσο οποιοδήποτε πρόσωπο δεν έχει συμμορφωθεί με τη νομοθεσία ή έχει ευθύνη για ανάρμοστη συμπεριφορά·

(β) διαπίστωση κατά πόσο συμπεριφορά οποιουδήποτε προσώπου δικαιολογεί την παραπομπή του σε πειθαρχική διαδικασία·

(γ) διακρίβωση των αιτιών δυστυχήματος.

(3) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει αν, και στο βαθμό που, η επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών που πρέπει να δοθεί για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 θα έχει ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη εξαιρουμένων δυνάμει του παρόντος άρθρου πληροφοριών.

Δικαστικά Αρχεία.

29.–(1) Πληροφορίες που βρίσκονται στην κατοχή δημόσιας αρχής αποκλειστικά και μόνο επειδή περιλαμβάνονται σε –

(α) έγγραφο το οποίο είναι αρχειοθετημένο σε δικαστικό αρχείο ή βρίσκεται υπό τον έλεγχο δικαστηρίου για σκοπούς συγκεκριμένης διαδικασίας·

(β) έγγραφο το οποίο έχει επιδοθεί από ή προς δημόσια αρχή για σκοπούς συγκεκριμένης διαδικασίας· ή

(γ) έγγραφο το οποίο έχει δημιουργηθεί από –

(i) δικαστήριο, ή

(ii) υπάλληλο των υπηρεσιών της δικαστικής εξουσίας στο πλαίσιο άσκησης υπηρεσιακών του καθηκόντων,

για σκοπούς συγκεκριμένης διαδικασίας,

είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(2) Πληροφορίες που βρίσκονται στην κατοχή δημόσιας αρχής αποκλειστικά και μόνο επειδή περιλαμβάνονται σε –

(α) έγγραφο το οποίο είναι υπό τον έλεγχο προσώπου που διεξάγει έρευνα ή διαιτησία, για σκοπούς της έρευνας ή της

διαιτησίας, ή

(β) έγγραφο το οποίο έχει δημιουργηθεί από πρόσωπο που διεξάγει έρευνα ή διαιτησία, για σκοπούς της έρευνας ή της διαιτησίας,

είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(3) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει σε σχέση με πληροφορίες που είναι εξαιρούμενες δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

(4) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:

Κεφ. 4
ΑΝΑΚ.307.
22 του 1985
68 του 1987
190 του 1989
8(Ι) του 1992
22(Ι) του 1992
140(Ι) του 1999
140(Ι) του 2000
171 (Ι) του 2000
8 (Ι) του 2001
123 (Ι) του 2003
124 (Ι) του 2003
144 (Ι) του 2003
5 (Ι) του 2004
170 (Ι) του 2004
230 (Ι) του 2004
23 (Ι) του 2005
49 (Ι) του 2005
76 (Ι) του 2005
29 (Ι) του 2007
37 (Ι) του 2007
177 (Ι) του 2007
104 (Ι) του 2009
124 (Ι) του 2009
85 (Ι) του 2010
118 (Ι) του 2011
130 (Ι) του 2012

«διαιτησία» σημαίνει διαιτησία η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του περί Διαιτησίας Νόμου ή του άρθρου 52 του περί Συνεργατικών Εταιρειών Νόμου ή του περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου.

204 (I) του 2012
214 (I) του 2012
15 (I) του 2013
39(I) του 2013
88(I) του 2013
107(I) του 2013.
185 (I) του 2013
23(I) του 2014.
101 του 1987.

«διαδικασία» περιλαμβάνει και οποιαδήποτε θανατική ανάκριση ή νεκροψία· και

«έρευνα» σημαίνει οποιαδήποτε έρευνα ή ακρόαση διενεργείται δυνάμει οποιασδήποτε νομοθετικής πρόνοιας.

Αρμοδιότητες ελέγχου.

30.–(1) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε οποιαδήποτε δημόσια αρχή έχει αρμοδιότητες σε σχέση με –

(α) τον έλεγχο των λογαριασμών άλλων δημόσιων αρχών, ή

(β) την εξέταση της οικονομίας, αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας με την οποία άλλες δημόσιες αρχές χρησιμοποιούν τους πόρους τους κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.

(2) Πληροφορίες που βρίσκονται στην κατοχή δημόσιας αρχής στην οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο είναι εξαιρούμενες πληροφορίες αν η αποκάλυψή τους παραβλάπτει, ή δυνατό να παραβλάψει, την άσκηση των αρμοδιοτήτων της δημόσιας αρχής σε σχέση με τους αναφερόμενους στις διατάξεις του εδαφίου (1) τομείς.

(3) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει αν, και στο βαθμό που, η επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών που πρέπει να δοθεί για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 θα έχει ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη

εξαιρουμένων δυνάμει του παρόντος άρθρου πληροφοριών.

Βουλή των Αντιπροσώπων.

31.–(1) Πληροφορίες είναι εξαιρούμενες πληροφορίες αν η εξαίρεσή τους από τις διατάξεις της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 είναι αναγκαία, καθότι η αποκάλυψή τους παραβλάπτει ή δυνατό να παραβλάψει την ομαλή άσκηση των αρμοδιοτήτων της Βουλής των Αντιπροσώπων.

(2) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει αν, και στο βαθμό που, η επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών που πρέπει να δοθεί για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 θα έχει ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη εξαιρουμένων δυνάμει του παρόντος άρθρου πληροφοριών.

(3) Πιστοποιητικό το οποίο φέρει την υπογραφή του Προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων και το οποίο πιστοποιεί ότι η εξαίρεση από τις διατάξεις της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 ή των παραγράφων (α) και (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 είναι ή ήταν κατ' οποιανδήποτε χρονική στιγμή, αναγκαία καθότι η αποκάλυψή τους παραβλάπτει ή δυνατό να παραβλάψει την ομαλή άσκηση των αρμοδιοτήτων της Βουλής των Αντιπροσώπων, αποτελεί ικανοποιητικό αποδεικτικό στοιχείο για το γεγονός αυτό.

Διαμόρφωση κυβερνητικής πολιτικής.

32.–(1) Πληροφορίες που βρίσκονται στην κατοχή δημόσιας αρχής και σχετίζονται με –

(α) υπουργική επικοινωνία που αφορά τη διαμόρφωση κυβερνητικής πολιτικής, ή

(β) την παροχή συμβουλών από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή οποιαδήποτε αίτηση για την παροχή τέτοιων συμβουλών σε σχέση με τη διαμόρφωση κυβερνητικής

πολιτικής,

είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(2) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει σε σχέση με πληροφορίες που είναι εξαιρούμενες δυνάμει του εδαφίου 1 του παρόντος άρθρου.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:

«υπουργική επικοινωνία» σημαίνει οποιαδήποτε επικοινωνία μεταξύ Υπουργών της κυβέρνησης ή μεταξύ Υπουργού και δημοσίου υπαλλήλου και περιλαμβάνει τις διαδικασίες του Υπουργικού Συμβουλίου ή οποιασδήποτε επιτροπής αυτού.

Ασφάλεια και υγεία.

33.–(1) Πληροφορίες, η αποκάλυψη των οποίων θέτει, ή πιθανό να θέσει, σε κίνδυνο την υγεία ή την ασφάλεια οποιουδήποτε προσώπου, είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(2) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει αν, και στο βαθμό που, κατά την εύλογη κρίση προσοντούχου προσώπου, η επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών που πρέπει να δοθεί για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 θα έχει ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη εξαιρουμένων δυνάμει του παρόντος άρθρου πληροφοριών.

Πληροφορίες που δόθηκαν υπό τον όρο της εμπιστευτικότητας και εχεμύθειας ή επαγγελματικού απορρήτου - Εμπορικά συμφέροντα.

34.–(1) Πληροφορίες είναι εξαιρούμενες πληροφορίες αν –

(α) αποκτήθηκαν από τη δημόσια αρχή από τρίτο πρόσωπο,

συμπεριλαμβανόμενης άλλης δημόσιας αρχής, υπό τον όρο τήρησης εμπιστευτικότητας και εχεμύθειας ή επαγγελματικού απορρήτου από τη δημόσια αρχή που τις παραλαμβάνει, και

(β) η αποκάλυψη των πληροφοριών αυτών στο κοινό, εκτός του πλαισίου του παρόντος Νόμου, από τη δημόσια αρχή που τις κατέχει θα συνιστούσε παραβίαση όρου εμπιστευτικότητας και/ή εχεμύθειας ή επαγγελματικού απορρήτου.

(2) Πληροφορίες η αποκάλυψη των οποίων παραβλάπτει ή δυνατό να παραβλάψει εμπορικό μυστικό ή εμπορικά συμφέροντα οποιουδήποτε προσώπου, συμπεριλαμβανόμενης της δημόσιας αρχής που τις έχει στην κατοχή της, είναι εξαιρούμενες πληροφορίες.

(3) Η υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δεν προκύπτει αν, και στο βαθμό που, η επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών που πρέπει να δοθεί για την εφαρμογή των προνοιών της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 θα συνιστούσε παράβαση του όρου της εμπιστευτικότητας και της εχεμύθειας ή του επαγγελματικού απορρήτου ή του εμπορικού μυστικού ή των εμπορικών συμφερόντων.

ΜΕΡΟΣ IV: ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Επίτροπος Πληροφοριών

35. Τα καθήκοντα που καθορίζονται στον παρόντα Νόμο ασκούνται από τον εκάστοτε Επίτροπο Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα που διορίζεται δυνάμει του περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμου και για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ονομάζεται Επίτροπος Πληροφοριών.

Προσόντα, κωλύματα και υποχρεώσεις Επιτρόπου.

36.–(1) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (2), (3) και (4), για σκοπούς του παρόντος Νόμου όσον αφορά τα προσόντα, κωλύματα και υποχρεώσεις του Επιτρόπου, εφαρμόζονται οι διατάξεις των εδαφίων (3) και (4) του άρθρου 18, των εδαφίων (2) και (3) του άρθρου 19, του άρθρου 20 και του εδαφίου (1) του άρθρου 21 του περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμου.

(2) Πρόσθετα με τις διατάξεις του εδαφίου (4) του άρθρου 18 του περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμου, ο Επίτροπος δεν μπορεί να απολυθεί κατά τη διάρκεια της θητείας του εκτός εάν επιδείξει ανάρμοστη συμπεριφορά.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 35, η άσκηση των καθηκόντων του Επιτρόπου είναι ασυμβίβαστη με την άσκηση οποιουδήποτε άλλου επαγγέλματος ή την κατοχή άλλης δημόσιας θέσης ή αξιώματος.

(4) Δεν διορίζεται Επίτροπος πρόσωπο το οποίο ασκεί διευθυντικά καθήκοντα ή εργοδοτείται σε επιχείρηση η οποία παρέχει υπηρεσίες σχετικές με τη δημιουργία, συλλογή, διάθεση, αναμετάδοση και/ή αποθήκευση πληροφοριών ή συνδέεται με σύμβαση έργου με τέτοια επιχείρηση:

Νοείται ότι οι διατάξεις του παρόντος εδαφίου δεσμεύουν τον Επίτροπο και μετά την, με οποιοδήποτε τρόπο, αποχώρησή του από τη θέση του για περίοδο δύο ετών.

Αρμοδιότητες του Επιτρόπου.

37.–(1) Ο Επίτροπος εκτελεί τα καθήκοντα που του επιβάλλονται δυνάμει του παρόντος Νόμου και ασκεί γενική εποπτεία εφαρμογής των προνοιών του παρόντος Νόμου και, ειδικότερα, ασκεί τις ακόλουθες αρμοδιότητες –

(α) εγκρίνει ή απορρίπτει σχέδια δημοσίευσης ή πρότυπα σχέδια δημοσίευσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 38·

(β) δύναται να αξιολογεί τη συμμόρφωση οποιασδήποτε δημόσιας αρχής με τις πρόνοιες του παρόντος Νόμου και τους κώδικες πρακτικής που εκδίδονται από τον ίδιο δυνάμει του άρθρου 39·

(γ) ενημερώνει το κοινό και δύναται να παρέχει συμβουλές σε οποιοδήποτε πρόσωπο, αναφορικά με την εφαρμογή του παρόντος Νόμου και οποιαδήποτε άλλα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές του δυνάμει του παρόντος Νόμου·

(δ) εκδίδει οδηγίες ως προς την ενιαία εφαρμογή των ρυθμίσεων του Νόμου·

(ε) απευθύνει συστάσεις και υποδείξεις στις δημόσιες αρχές και δίδει κατά την κρίση του δημοσιότητα σ' αυτές·

(στ) καταγγέλλει τις παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος Νόμου στις αρμόδιες αρχές·

(ζ) αποφασίζει επί παραπόνων που υποβάλλονται ενώπιον του δυνάμει του άρθρου 42·

(η) επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις δυνάμει του άρθρου 46.

(2) Ο Επίτροπος έχει εξουσίες εισόδου και επιθεώρησης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 41 και προς το σκοπό αυτό διενεργεί αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από καταγγελία έλεγχο σε οποιαδήποτε δημόσια αρχή.

(3) Ο Επίτροπος καταρτίζει και καταθέτει στο Υπουργικό Συμβούλιο, ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων αναφορικά με τις δραστηριότητές του δυνάμει των προνοιών του παρόντος Νόμου και κοινοποιεί αντίγραφό της στον Υπουργό και στη Βουλή των Αντιπροσώπων· μετά την ως άνω υποβολή της έκθεσης, ο Επίτροπος δημοσιοποιεί την έκθεσή του.

Σχέδια δημοσίευσης και πρότυπα σχέδια δημοσίευσης.

38.–(1) Ο Επίτροπος εγκρίνει ή απορρίπτει σχέδιο δημοσίευσης που υποβάλλεται σε αυτόν από δημόσια αρχή και, σε περίπτωση που απορρίπτει το σχέδιο αυτό, κοινοποιεί στη δημόσια αρχή δήλωση με τους λόγους απόρριψης του σχεδίου:

Νοείται ότι, με την έγκριση σχεδίου δημοσίευσης, ο Επίτροπος δύναται να καθορίσει χρονική περίοδο για την οποία έχει ισχύ η έγκριση αυτή:

Νοείται περαιτέρω ότι, ο Επίτροπος δύναται να αποσύρει την έγκρισή του σε οποιοδήποτε χρόνο, δίνοντας προειδοποίηση στη δημόσια αρχή προς τούτο, τουλάχιστο έξι (6) μήνες πριν την απόσυρση αυτή και κοινοποιώντας στη δημόσια αρχή δήλωση με τους λόγους για τους οποίους απέσυρε την έγκρισή του.

(2) Ο Επίτροπος δύναται να εγκρίνει, για δημόσιες αρχές ή κατηγορίες δημόσιων αρχών, πρότυπα σχέδια δημοσίευσης που ετοιμάζονται από τον ίδιο ή υποβάλλονται από δημόσιες αρχές και τα οποία κοινοποιούνται στις δημόσιες αρχές, με σκοπό να τις καθοδηγήσουν στην ετοιμασία των σχεδίων δημοσίευσής τους:

Νοείται ότι, αν δημόσια αρχή υιοθετήσει το πρότυπο σχέδιο χωρίς τροποποίησή του δεν απαιτείται περαιτέρω έγκριση του Επιτρόπου, εφόσον το πρότυπο σχέδιο δημοσίευσης παραμένει εγκεκριμένο:

Νοείται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση που δημόσια αρχή

υιοθετήσει τέτοιο πρότυπο σχέδιο αφού πρώτα το τροποποιήσει, η έγκριση του Επιτρόπου απαιτείται μόνο όσον αφορά τις τροποποιήσεις αυτές.

(3) Ο Επίτροπος δύναται, με την έγκριση πρότυπου σχεδίου δημοσίευσης, να καθορίσει χρονική περίοδο για την οποία έχει ισχύ η έγκριση αυτή:

Νοείται ότι, ο Επίτροπος δύναται να αποσύρει την έγκρισή του σε οποιοδήποτε χρόνο δημοσιεύοντας, με όποιο τρόπο ο ίδιος θεωρεί σωστό, ειδοποίηση με την οποία αποσύρει την έγκριση, δίνοντας τουλάχιστο έξι μήνες προειδοποίηση για την απόσυρση αυτή και κοινοποιώντας τους λόγους για τους οποίους απέσυρε την έγκρισή του.

(4) Οι δημόσιες αρχές δύνανται να υποβάλλουν στον Επίτροπο πρότυπα σχέδια δημοσίευσης ή τροποποιήσεις σε υπάρχοντα πρότυπα σχέδια δημοσίευσης. Σε περίπτωση απόρριψής τους, ο Επίτροπος κοινοποιεί στη δημόσια αρχή τους λόγους απόρριψης.

Κώδικες πρακτικής.

39.–(1) Με σκοπό την παροχή πρακτικής καθοδήγησης σε σχέση με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από τον παρόντα Νόμο και από οποιουσδήποτε Κανονισμούς εκδίδονται με βάση αυτόν και ειδικότερα σε σχέση με την άσκηση των αρμοδιοτήτων που δίνονται σε δημόσιες αρχές δυνάμει του Μέρους ΙΙ, ο Επίτροπος ετοιμάζει και δημοσιεύει κώδικες πρακτικής, τους οποίους δύναται να αναθεωρεί, τροποποιεί ή να αποσύρει.

(2) Κώδικες πρακτικής που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) δύναται να περιλαμβάνουν διαφορετικές πρόνοιες για διαφορετικές δημόσιες αρχές.

(3) Κώδικας πρακτικής που εκδίδεται δυνάμει του εδαφίου (1) περιλαμβάνει πρόνοιες αναφορικά με –

(α) την παροχή συμβουλών και βοήθειας από δημόσιες αρχές σε πρόσωπα που σκοπεύουν να υποβάλουν ή έχουν υποβάλει αίτηση παροχής πληροφοριών·

(β) τη διαβίβαση αιτημάτων παροχής πληροφοριών από μία δημόσια αρχή σε άλλη δημόσια αρχή η οποία κατέχει ή ίσως κατέχει τις ζητούμενες πληροφορίες·

(γ) τη διαβούλευση με πρόσωπα με τα οποία σχετίζονται οι ζητούμενες πληροφορίες ή πρόσωπα των οποίων τα συμφέροντα πιθανόν να επηρεαστούν από την αποκάλυψη των πληροφοριών·

(δ) την περίληψη σε συμβάσεις, που συνομολογεί δημόσια αρχή, όρων που αφορούν την αποκάλυψη πληροφοριών· και

(ε) την ακολουθητέα διαδικασία από δημόσιες αρχές για την αντιμετώπιση παραπόνων αναφορικά με τη διαχείριση αιτημάτων παροχής πληροφοριών από αυτές.

Συστάσεις πρακτικής.

40.–(1) Αν, κατά την κρίση του Επιτρόπου, η πρακτική δημόσιας αρχής σε σχέση με την άσκηση των αρμοδιοτήτων της δυνάμει του παρόντος Νόμου δεν είναι σύμφωνη με τις προτάσεις που περιλαμβάνονται στους κώδικες πρακτικής που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 39, τότε δύναται να κοινοποιήσει στη δημόσια αρχή σύσταση, εφεξής καλούμενη «σύσταση πρακτικής», όπου καταγράφει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν, κατά την κρίση του, για να προωθηθεί τέτοια συμμόρφωση.

(2) Σύσταση πρακτικής κοινοποιείται εγγράφως και περιλαμβάνει αναφορά στην πρόνοια του κώδικα πρακτικής με την οποία, κατά την κρίση του Επιτρόπου, δεν συμμορφώνεται η πρακτική της δημόσιας αρχής.

Εξουσίες εισόδου και επιθεώρησης.

41. Ο Επίτροπος ή δεόντως εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του, αν έχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι υπήρξε παράβαση υποχρεώσεων δημόσιας αρχής δυνάμει του παρόντος Νόμου δύναται, κατά οποιαδήποτε εύλογη ώρα και επιδεικνύοντας αποδεικτικό της ιδιότητάς του εφόσον του ζητηθεί, να προβαίνει σε οποιαδήποτε ή όλες τις πιο κάτω πράξεις –

(α) Να εισέρχεται ελεύθερα και χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση σε οποιοδήποτε υποστατικό δημόσιας αρχής και να διεξάγει έρευνα·

(β) να επιθεωρεί και να κατάσχει οποιαδήποτε έγγραφα ή άλλο υλικό που βρίσκονται σε υποστατικό δημόσιας αρχής και τα οποία ίσως αποτελούν αποδεικτικό στοιχείο για την παράβαση, όπως αναφέρεται πιο πάνω·

(γ) να επιθεωρεί, εξετάζει, λειτουργεί και ελέγχει οποιοδήποτε εξοπλισμό βρίσκεται σε υποστατικό δημόσιας αρχής στον οποίο ίσως έχουν καταγραφεί πληροφορίες που βρίσκονται στην κατοχή της δημόσιας αρχής·

(δ) να συνοδεύεται από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο και να φέρει μαζί του οποιοδήποτε εξοπλισμό ή υλικά που είναι αναγκαία για οποιοδήποτε σκοπό για τον οποίο ασκείται η εξουσία εισόδου στο υποστατικό· και

(ε) να απευθύνει ερωτήσεις σε δημόσια αρχή ή οποιοδήποτε πρόσωπο εργοδοτείται από δημόσια αρχή ή είναι αξιωματούχος αυτής ή υπόκειται σε οδηγίες δημόσιας αρχής,

για το οποίο έχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι μπορεί να παράσχει πληροφορίες σχετιζόμενες με οποιοδήποτε σκοπό για τον οποίο ασκείται η εξουσία εισόδου στο υποστατικό.

ΜΕΡΟΣ V: ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ, ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ, ΕΠΙΒΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ

Υποβολή παραπόνου προς τον Επίτροπο.

42. Αιτητής ο οποίος κρίνει ότι, στην περίπτωσή του, υπήρξε παράβαση των διατάξεων του Μέρους ΙΙ του παρόντος Νόμου και ότι ειδικότερα –

(α) υπήρξε παράβαση των υποχρεώσεων της δημόσιας αρχής να πληροφορήσει γραπτώς τον αιτητή κατά πόσον κατέχει ή όχι τις πληροφορίες που ζήτησε με την αίτησή του· και σε περίπτωση που η δημόσια αρχή κατέχει τις εν λόγω πληροφορίες και είναι αυτές προσβάσιμες, να λάβει τις πληροφορίες αυτές, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 8·

(β) υπήρξε άρνηση δημόσιας αρχής να ικανοποιήσει και/ή να επιληφθεί αίτησής του με την αιτιολογία ότι η αίτηση είναι καταχρηστική ή προφανώς παράλογη ή ότι η δημόσια αρχή έχει προηγουμένως συμμορφωθεί με πανομοιότυπη ή ουσιαστικά παρόμοια αίτηση που υπέβαλε ο αιτητής πριν την έλευση εύλογου χρονικού διαστήματος από την προηγούμενη αίτησή του, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 9·

(γ) υπήρξε παράβαση των διατάξεων του άρθρου 10·

(δ) υπήρξε παράβαση της διαδικασίας καθορισμού και επιβολής τελών από μέρους της δημόσιας αρχής, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 11·

(ε) δεν τηρήθηκαν υποχρεώσεις της δημόσιας αρχής σχετικά με την προθεσμία για συμμόρφωση σε αίτηση, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 12·

(στ) υπήρξε απόφαση δημόσιας αρχής ότι η παροχή των ζητούμενων πληροφοριών, με τον τρόπο που καθόρισε ο αιτητής στην αίτησή του, δεν είναι εύλογα πρακτική, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 13·

(ζ) υπήρξε άρνηση δημόσιας αρχής να ικανοποιήσει και/ή να επιληφθεί αίτησής του, με την αιτιολογία ότι το κόστος παροχής πληροφοριών υπερβαίνει το εύλογο κόστος, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 15·

(η) υπήρξε παράβαση του καθήκοντος δημόσιας αρχής για παροχή βοήθειας και συμβουλών σε αιτητή, όπως καθορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 17·

(θ) δεν τηρήθηκαν οι ακολουθητέες διαδικασίες που αφορούν την απόρριψη αίτησης παροχής πληροφοριών, όπως καθορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 18·

(ι) η πιστοποίηση που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 22, του εδαφίου (2) του άρθρου 23 ή του εδαφίου (3) του άρθρου 31 δεν αναφέρεται πράγματι σε εξαιρούμενες πληροφορίες,

δύναται να υποβάλει στον Επίτροπο παράπονο σε καθορισμένο έντυπο.

Εξέταση παραπόνων ή αυτεπάγγελτη έρευνα από τον Επίτροπο.

43.–(1) Ο Επίτροπος στο πλαίσιο εξέτασης παραπόνου που υποβάλλεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 42 ή αυτεπάγγελτα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 37, δύναται να –

(α) καλέσει τη δημόσια αρχή να εκθέσει τις απόψεις της και να τοποθετηθεί επί συγκεκριμένων ζητημάτων·

(β) διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων αναφορικά με τη διασφάλιση της πρόσβασης σε πληροφορίες·

(γ) ασκήσει τις εξουσίες που του παρέχουν οι διατάξεις του άρθρου 41.

(2) Προς το σκοπό τούτο, ο Επίτροπος δύναται να κοινοποιήσει στη δημόσια αρχή ειδοποίηση παροχής πληροφοριών με την οποία απαιτεί όπως, εντός της χρονικής προθεσμίας που καθορίζεται στην ειδοποίηση, η δημόσια αρχή κοινοποιήσει στον Επίτροπο, με τον τρόπο και τύπο που καθορίζεται στην ειδοποίηση, οποιεσδήποτε πληροφορίες, για να εξακριβώσει συμμόρφωση με διατάξεις του Μέρους ΙΙ ή με τους κώδικες πρακτικής που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 39, ανάλογα με την περίπτωση:

Νοείται ότι ο Επίτροπος δύναται να ανακαλέσει ειδοποίηση παροχής πληροφοριών με γραπτή ειδοποίηση στη δημόσια αρχή στην οποία κοινοποιήθηκε η ειδοποίηση παροχής πληροφοριών.

Έκδοση απόφασης Επιτρόπου.

44.–(1) Ο Επίτροπος, αφού εξετάσει το παράπονο που υποβάλλεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 42, εκδίδει απόφαση η οποία είναι δεσμευτική.

(2) Η απόφαση του Επιτρόπου μπορεί να είναι απορριπτική στην περίπτωση που –

(α) ο παραπονούμενος δεν έχει εξαντλήσει τις διαδικασίες παραπόνων που προσφέρονται από τη δημόσια αρχή σύμφωνα με τον κώδικα πρακτικής που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 39· ή

(β) υπήρξε μη εύλογη καθυστέρηση στην υποβολή του αιτήματος· ή

(γ) το αίτημα είναι καταχρηστικό ή προφανώς παράλογο· ή

(δ) προκύπτει από τα γεγονότα της υπόθεσης ότι το αίτημα έχει μεταγενέστερα ανακληθεί ή εγκαταλειφθεί.

(3) Σε περίπτωση που ο Επίτροπος αποφασίζει ότι δημόσια αρχή–

(α) δεν έχει παράσχει πληροφορίες ή δεν παρείχε επιβεβαίωση ή άρνηση κατοχής πληροφοριών ενώ όφειλε να το είχε πράξει δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του άρθρου 8· ή

(β) δεν έχει συμμορφωθεί με οποιεσδήποτε από τις προϋποθέσεις των διατάξεων των άρθρων 9, 13 και 19,

στην απόφασή του καθορίζει τα μέτρα που πρέπει να λάβει η δημόσια αρχή για να συμμορφωθεί με τις πιο πάνω απαιτήσεις και τη χρονική περίοδο εντός της οποίας πρέπει να ληφθούν τα μέτρα αυτά και λεπτομέρειες για το δικαίωμα ένστασης που προβλέπεται στο άρθρο 45.

(4) Σε περίπτωση που ο Επίτροπος, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 37, κρίνει ότι δημόσια αρχή δεν έχει συμμορφωθεί με οποιαδήποτε διάταξη του

Μέρους ΙΙ, δύναται να εκδώσει απόφαση με την οποία καθορίζει τα μέτρα που πρέπει να λάβει η δημόσια αρχή για να συμμορφωθεί και τη χρονική περίοδο εντός της οποίας πρέπει να ληφθούν τα μέτρα αυτά και λεπτομέρειες για το δικαίωμα ένστασης που προβλέπεται στις διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 45.

Δικαίωμα ένστασης. 45.–(1) Παραπονούμενος στον οποίο κοινοποιήθηκε απόφαση του Επιτρόπου, δύναται να υποβάλει ένσταση κατά της απόφασης εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης.

(2) Τηρουμένων των προνοιών του εδαφίου (5), δημόσια αρχή δύναται, αφού της κοινοποιηθεί η απόφαση του Επιτρόπου με την οποία διατάσσεται να παρέχει πρόσβαση σε πληροφορίες που κατέχει, να υποβάλει ένσταση εναντίον αυτής εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών, ότι δεν καθίσταται εφικτή η συμμόρφωση της αρχής στο καθορισμένο χρονικό διάστημα ή σε οιονδήποτε χρόνο για τεχνικούς λόγους ή λόγους οικονομικού κόστους ή λόγω του ότι οι αιτούμενες πληροφορίες είναι εξαιρούμενες πληροφορίες ή διότι η αποκάλυψη των αιτούμενων πληροφοριών θέτει σε σοβαρό κίνδυνο το δημόσιο συμφέρον.

(3) Στην περίπτωση που υποβληθεί ένσταση, ο Επίτροπος επανεξετάζει την απόφασή του, εντός 20 ημερών και εκδίδει νέα απόφαση:

Νοείται ότι, ο Επίτροπος δύναται κατά το στάδιο της επανεξέτασης να δώσει την ευκαιρία στα μέρη να ακουστούν, εάν το κρίνει τούτο σκόπιμο.

(4) Πιστοποίηση που υποβάλλεται, στο πλαίσιο της διαδικασίας που καθορίζεται στο παρόν άρθρο, στον Επίτροπο από τον Πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (3) του άρθρου 31 ή το Γενικό Εισαγγελέα της

Δημοκρατίας ή τον αρμόδιο Υπουργό της δημόσιας αρχής δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 22 ή του εδαφίου (2) του άρθρου 23, στην οποία περιλαμβάνεται δήλωση ότι η ικανοποίηση του υποβληθέντος αιτήματος θα έθετε σε κίνδυνο το δημόσιο συμφέρον και/ή ότι θα έχει ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη εξαιρούμενων πληροφοριών, συνιστά αμάχητο τεκμήριο νόμιμης αιτιολογίας ότι δεν υφίσταται παράλειψη συμμόρφωσης ή υποχρέωση συμμόρφωσης της δημόσιας αρχής προς την απόφαση του Επιτρόπου και είναι δεσμευτική.

(5) Σε περίπτωση που απόφαση του Επιτρόπου αφορά πληροφορίες για τις οποίες, δυνάμει των διατάξεων των εδαφίων (3) και (4) του άρθρου 51, αποφασίζει η υπεύθυνη αρχή και όχι η αρμόδια αρχή δημόσιου αρχείου, δικαίωμα ένστασης κατά της εν λόγω απόφασης έχει η υπεύθυνη αρχή.

Επιβολή διοικητικού προστίμου.

46.–(1) Ανεξάρτητα από την ποινική ευθύνη ή την ποινική δίωξη οποιουδήποτε προσώπου, εφόσον εξακολουθεί να εκκρεμεί αίτημα για πρόσβαση σε πληροφορίες από αιτητή, ο Επίτροπος κατά την κρίση του δύναται να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000) σε δημόσια αρχή η οποία, ενώ παραλαμβάνει την απόφαση του Επίτροπου, που καθορίζεται στις διατάξεις των άρθρων 44 και 45, δεν προβαίνει στις δέουσες ενέργειες για υλοποίηση των εκεί καθορισμένων μέτρων εντός της καθορισθείσας προθεσμίας:

Νοείται ότι πριν την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης για επιβολή διοικητικού προστίμου όπως καθορίζεται στις διατάξεις του ως άνω εδαφίου, ο Επίτροπος δίδει στην δημόσια αρχή προειδοποίηση 60 ημερών.

(2) Σε περίπτωση συνέχισης της παράβασης, ο Επίτροπος δύναται να επιβάλλει πρόστιμο μέχρι πενήντα ευρώ (€50) για κάθε ημέρα συνέχισης της παράβασης, ανάλογα με τη βαρύτητα αυτής:

Νοείται ότι το επιβαλλόμενο δυνάμει των πιο πάνω διατάξεων διοικητικό πρόστιμο υπολογίζεται ανάλογα με τη φύση, τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης.

(3) Διοικητικό πρόστιμο επιβάλλεται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου με αιτιολογημένη απόφαση του Επίτροπου που βεβαιώνει την παράβαση, αφού προηγουμένως ακούσει και/ή δώσει την ευκαιρία στη δημόσια αρχή ή εκπρόσωπό της να ακουστεί προφορικώς ή γραπτώς.

(4) Κατά την επιβολή διοικητικού προστίμου δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ο Επίτροπος δύναται να λάβει υπόψη του οποιαδήποτε ανάληψη δέσμευσης που παρέχεται έναντι του από τη δημόσια αρχή ή εκ μέρους της αναφορικά με τη γενόμενη παράβαση και την προοπτική άρσης ή αποκατάστασης αυτής και, σε κάθε περίπτωση, ο Επίτροπος μεριμνά, ώστε να μην επιβάλλεται, για την ίδια πράξη, διοικητικό πρόστιμο αφού επιβληθεί ποινή συνεπεία καταδίκης για τέλεση ποινικού αδικήματος.

(5) Το ποσό του προστίμου εισπράττεται από τον Επίτροπο όταν περάσει άπρακτη η προς άσκηση προσφυγής, δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, προθεσμία των εβδομήντα πέντε (75) ημερών, από την κοινοποίηση της απόφασης για επιβολή διοικητικού προστίμου.

(6) Σε περίπτωση παράλειψης πληρωμής των κατά τον παρόντα Νόμο επιβαλλόμενων από τον Επίτροπο προστίμων, ο Επίτροπος λαμβάνει δικαστικά μέτρα προς είσπραξη του οφειλόμενου ποσού ως αστικό χρέος οφειλόμενο προς τη Δημοκρατία.

Προσφυγή.

47. Οι αποφάσεις που εκδίδονται από τον Επίτροπο δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 44 και του εδαφίου (3) του άρθρου 45, υπόκεινται σε προσφυγή σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

ΜΕΡΟΣ VI: ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΑ ΠΟΥ ΦΥΛΑΣΣΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Ερμηνεία Μέρους VI.

48. Για σκοπούς του παρόντος Μέρους:

«ιστορικό αρχείο» σημαίνει δημόσιο αρχείο το οποίο έχει συμπληρώσει είκοσι (20) έτη από τη δημιουργία του, ξεκινώντας από το αμέσως επόμενο έτος της δημιουργίας του:

Νοείται ότι, όπου αρχεία που δημιουργήθηκαν σε διαφορετικές ημερομηνίες είναι τοποθετημένα για διοικητικούς σκοπούς σε ένα φάκελο ή σε άλλη ανάλογη δέσμη, όλα τα αρχεία στο φάκελο ή στη δέσμη έχουν τέτοια μεταχείριση σαν να είχαν δημιουργηθεί κατά την ημερομηνία δημιουργίας του πιο πρόσφατου από αυτά αρχείου·

«έτος» σημαίνει ημερολογιακό έτος.

Μη εφαρμογή εξαιρέσεων σε ιστορικά αρχεία.

49.–(1) Πληροφορίες που περιέχονται σε ιστορικό αρχείο δεν μπορούν να είναι εξαιρούμενες πληροφορίες δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του άρθρου 27 ή των άρθρων 29, 30, 32, του εδαφίου (1) του άρθρου 34 μόνο σχετικά με τις πληροφορίες που αφορούν επαγγελματικό απόρρητο και του εδαφίου (2) του άρθρου 34.

(2) Συμμόρφωση με την υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8, σε σχέση με πληροφορίες που περιέχονται σε ιστορικό αρχείο, δεν δύναται να έχει ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη εξαιρουμένων πληροφοριών όπως ορίζεται στις διατάξεις του εδάφιου (3) του άρθρου 30 και στο εδάφιο (3) του άρθρου 34 μόνο σχετικά με τις πληροφορίες που αφορούν

επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορικό μυστικό ή εμπορικά συμφέροντα.

(3) Πληροφορίες δεν μπορούν να είναι εξαιρούμενες πληροφορίες δυνάμει του άρθρου 28 μετά το τέλος περιόδου εκατό (100) ετών από το έτος που ξεκινά αμέσως μετά τη δημιουργία του αρχείου στο οποίο περιλαμβάνονται οι εν λόγω πληροφορίες.

(4) Συμμόρφωση με την υποχρέωση επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 8 σε σχέση με πληροφορίες που περιέχονται σε αρχείο το οποίο έχει συμπληρώσει εκατό (100) έτη, ξεκινώντας από το αμέσως επόμενο έτος της δημιουργίας του, δεν δύναται να παραβλάψει οποιοδήποτε από τα θέματα που καθορίζονται στο εδάφιο (1) του άρθρου 28.

(5) Προτού δημόσια αρχή απορρίψει αίτηση για παροχή πληροφοριών που περιέχονται σε ιστορικό αρχείο και οι οποίες είναι εξαιρούμενες δυνάμει άλλων προνοιών εκτός από τις πρόνοιες του εδαφίου (1) του άρθρου 19, η δημόσια αρχή συμβουλεύεται τον Υπουργό.

Μη εφαρμογή εξαιρέσεων σε ιστορικά αρχεία που φυλάσσονται στο Κρατικό Αρχείο.

50.–(1) Πληροφορίες που περιέχονται σε ιστορικό αρχείο το οποίο φυλάσσεται στο Κρατικό Αρχείο δεν μπορούν να είναι εξαιρούμενες πληροφορίες δυνάμει των άρθρων 20 ή 21.

(2) Η εξαίρεση που προβλέπεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 22 δεν είναι απόλυτη εξαίρεση, δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 19, όσον αφορά πληροφορίες που περιέχονται σε ιστορικό αρχείο το οποίο φυλάσσεται στο Κρατικό Αρχείο.

Αποφάσεις σχετικά με μεταφερθέντα δημόσια αρχεία που δεν είναι ανοιχτά για επιθεώρηση από το κοινό.

51.–(1) Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται σε οποιεσδήποτε πληροφορίες περιέχονται, ή αν υπήρχαν θα περιέχονταν, σε μεταφερθέν δημόσιο αρχείο το οποίο η υπεύθυνη αρχή έχει καθορίσει ως μη ανοιχτό για επιθεώρηση από το κοινό.

(2) Πριν αποφασίσει κατά πόσο πληροφορίες στις οποίες εφαρμόζεται το παρόν άρθρο –

(α) εμπίπτουν στις διατάξεις οποιασδήποτε πρόνοιας του Μέρους ΙΙΙ σχετικά με το καθήκον επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών, ή

(β) είναι εξαιρούμενες πληροφορίες,

η αρμόδια αρχή δημόσιου αρχείου συμβουλεύεται την υπεύθυνη αρχή.

(3) Σε περίπτωση που πληροφορίες στις οποίες εφαρμόζεται το παρόν άρθρο εμπίπτουν στις διατάξεις του Μέρους ΙΙΙ σχετικά με το καθήκον επιβεβαίωσης ή άρνησης κατοχής πληροφοριών, η οποία όμως δεν καθορίζεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 19, οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (3) του άρθρου 19 λαμβάνεται από την υπεύθυνη αρχή αντί για την αρμόδια αρχή δημόσιου αρχείου.

(4) Σε περίπτωση που πληροφορίες στις οποίες εφαρμόζεται το παρόν άρθρο είναι εξαιρούμενες πληροφορίες μόνο δυνάμει πρόνοιας του Μέρους ΙΙΙ, η οποία δεν καθορίζεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 19, οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με την εφαρμογή της παραγράφου (β) του εδαφίου (4) του άρθρου 19 λαμβάνεται από την υπεύθυνη αρχή, αντί για την αρμόδια αρχή δημόσιου αρχείου.

(5) Πριν αποφασίσει η υπεύθυνη αρχή δυνάμει των διατάξεων των εδαφίων (3) ή (4) του παρόντος άρθρου σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (3) ή του εδαφίου (4) του άρθρου 19 συμβουλεύεται τον Υπουργό.

(6) Για σκοπούς εφαρμογής του καθήκοντος που επιβάλλεται από τις διατάξεις του εδαφίου (3) του άρθρου 14 και της υποχρέωσης παροχής πληροφοριών για συμμόρφωση με το Μέρος ΙΙ σε σχέση με πληροφορίες στις οποίες εφαρμόζεται το παρόν άρθρο, η υπεύθυνη αρχή θεωρείται ως δημόσια αρχή για σκοπούς των Μερών IV και V του παρόντος Νόμου, έστω και αν δεν εμπίπτει στον ορισμό που δίνεται στον όρο «δημόσια αρχή».

ΜΕΡΟΣ VII: ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Δυσφήμιση.

52. Σε περίπτωση που οποιεσδήποτε από τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από δημόσια αρχή στον αιτητή δυνάμει του άρθρου 8, δόθηκαν στη δημόσια αρχή από τρίτο πρόσωπο, η δημόσια αρχή απαλλάσσεται από οποιαδήποτε νομική ευθύνη σε σχέση με δημοσίευση στον αιτητή οποιουδήποτε δυσφημιστικού υλικού περιλαμβάνεται στις ζητούμενες πληροφορίες, εκτός εάν η δημοσίευση έγινε κακόπιστα.

Αδικήματα.

53.–(1) Σε περίπτωση που –

(α) υποβλήθηκε αίτηση για παροχή πληροφοριών σε δημόσια αρχή· και

(β) ο αιτητής θα είχε δικαίωμα πρόσβασης στις ζητούμενες πληροφορίες δυνάμει του παρόντος Νόμου,

οποιοδήποτε πρόσωπο είναι ένοχο αδικήματος αν τροποποιεί, παραποιεί, διαγράφει, καταστρέφει ή αποκρύπτει αρχείο που κατέχει η δημόσια αρχή, με σκοπό την παρεμπόδιση της

αποκάλυψης από τη δημόσια αρχή μέρους ή όλων των ζητούμενων πληροφοριών, στις οποίες ο αιτητής θα είχε δικαίωμα πρόσβασης, και, σε περίπτωση καταδίκης, εκτός αν ο Ποινικός Κώδικας προβλέπει βαρύτερη ποινή, υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει το ένα έτος ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες ευρώ (€3.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.

(2) Οποιοδήποτε πρόσωπο είναι ένοχο αδικήματος, αν –

(α) σκόπιμα καθυστερεί ή παρεμποδίζει πρόσωπο κατά την άσκηση των εξουσιών του δυνάμει του παρόντος Νόμου·

(β) παρεμποδίζει ή αποπειράται να παρεμποδίσει άλλο πρόσωπο που εισήλθε σε υποστατικό μαζί με εξουσιοδοτημένο από τον Επίτροπο λειτουργό, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (δ) του άρθρου 41, για να του παρέχει συνδρομή·

(γ) στο πλαίσιο έρευνας όπως προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 41, εν γνώσει του παρουσιάζει ή χρησιμοποιεί αρχείο, βιβλίο, έγγραφο ή άλλο στοιχείο που έχει πλαστογραφηθεί ή είναι ψευδές σε σχέση με οποιοδήποτε ουσιώδες στοιχείο.

(3) Σε περίπτωση καταδίκης οποιουδήποτε προσώπου για αδίκημα που προβλέπεται στο εδάφιο (2), εκτός αν ο Ποινικός Κώδικας προβλέπει βαρύτερη ποινή, αυτό υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει το ένα έτος ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες ευρώ (€3.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.

Έκδοση Κανονισμών.

54. Το Υπουργικό Συμβούλιο έχει εξουσία να εκδίδει Κανονισμούς που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, για τον καθορισμό κάθε θέματος που χρήζει ή είναι δεκτικό καθορισμού και γενικά για την καλύτερη εφαρμογή των προνοιών του παρόντος Νόμου, συμπεριλαμβανομένου και του καθορισμού των πληρωτέων τελών.

Έναρξη Ισχύος.

55. Ο παρών Νόμος τίθεται σε ισχύ κατά τη λήξη περιόδου τριών ετών από την ημερομηνία δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας:

Νοείται ότι το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με γνωστοποίησή του, που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, να καθορίσει διαφορετική ημερομηνία έναρξης ισχύος για διαφορετικά άρθρα του παρόντος Νόμου.